

TEST 3 NIVEL C2

COMPREHENSIUNE DE LECTURĂ ȘI COMPETENȚĂ GRAMATICALĂ 25 DE PUNCTE

ÎNTELEGEREA UNUI TEXT SCRIS

15 PUNCTE

A. Citiți textul de mai jos și puneți fragmentele în ordinea corectă:
Mîndrie și prejudecată

„Nu uita că ești român / Că tatăl tău a fost cioban, / Bunicul tău a fost Traian...“ – ne încurajează memoria versurile unui cântec al lui Furdui Iancu. Și n-au uitat! N-au uitat toți acei români care, imediat ce s-a deschis spațiul Schengen, s-au grăbit să reîntregească marea familie cu strămoși comuni, amintindu-le italienilor că nu sunt singuri pe lume.

a. Invasia știrilor despre infracțiunile, crimele și violurile comise de români în Italia, oricât de exagerată ar fi atenția care li se acordă și oricât ar încerca să abată atenția de la o situație de criză a societății italiene, a zdruncinat din nou statutul meu identitar. M-am simțit, din nou, rușinată pentru fapte comise de români și, din nou, tristă pentru neputința de a îndrepta imaginea prea des șifonată a românilor în lume.

b. A urmat apoi o carieră dirijorală internațională, cu turnee de succes în toată lumea, turnee în care a avut mereu grija să includă și piese românești, pentru a face cunoscută lumii latura profund sensibilă a poporului român. Într-un interviu declară că „fără să fiu investit cu nici un fel de semn din partea puterii oficiale din România, eu mă consider român, indiferent unde săn și indiferent ce fac. Acolo, în România, săn scolit, acolo săn «cultivat» și, din moment ce am izbândit, cît am izbândit, o fi ceva bun în toate astea. Unde mă duc, o spun clar și decent: sunt român”.

c. Bucuria părea reciprocă, la fel cum vizitele erau reciproce, aşa cum se întâmplă într-o familie respectabilă. Numai că, pentru unele rude, figura tatălui cioban și-a pus amprenta foarte puternic: „Mări se vorbiră / Și se sfătuiră / Pe l-apus de soare / Ca să mi-l omoare / Pe cel italian / Că-i mai ortoman/ Și-are oi mai multe...“.

d. Ieșind de la concert, mi-a venit în minte un alt nume binecunoscut în lume și prea puțin cunoscut în România: Bogdan Băcanu, pe care l-am ascultat de trei ori la București și despre care am aflat, de curând, că i-a fost student lui Camil Marinescu. La 13 ani cântă în Orchestra Filarmonicii George Enescu, iar la 23 de ani devinea profesor de marimbă la Universitatea din Linz, după ce studiase cu Keiko Abe. La numai 34 de ani, concertează în toată lumea, este invitat ca profesor de onoare în universități din Austria, SUA, Mexic, Olanda, Germania, Franța, Spania, Elveția, Grecia, Japonia, Australia și este considerat cel mai bun marimbafonist din lume; mai mult decât atât, firma de instrumente de percuție Adams, în onoarea lui, a lansat o serie cu semnătură de baghete pentru marimbă, numită Bogdan Băcanu Series.

e. Cu această măhnire în suflet, am mers într-o seară la Ateneu, la un concert dirijat de un român rezident în Japonia, Camil Marinescu. Nu voi vorbi aici despre sala plină, despre aplauzele insistente sau despre momentele de stingere a muzicii într-o liniștire premergătoare liniștii, care parcă te făcea să simți că îți stă sufletul în loc. Mă întreb doar căți români știu că, încă de la debut, Camil Marinescu a fost remarcat de Herbert von Karajan, care a avut atâtă încredere în talentul și perseverența Tânărului român, încât i-a permis să dirijeze o serie de concerte în locul lui.

f. Despre astfel de modele se vorbește însă doar în cercuri restrânse, se scrie puțin sau deloc, de parcă românul plecat și-ar fi pierdut spațiul de afirmare în propria lui țară. Și, deși nu am amintit aici decât două exemple, dintr-un singur domeniu, în diaspora românească sînt nenumărate modele de reușită profesională, pe diferite paliere. Plecarea decisivă, cu desprinderea, cu drumul anevoios de la adaptarea la altă limbă și la altă cultură, pînă la performanță sau, pentru oamenii mai simpli, pînă la a se integra și a socializa la standardele unui alt tip de societate, și efortul de a reuși, de a realiza mai mult decât în țară îl fac pe fiecare dintre ei erou.

g. Astfel, nume apreciate în lumea largă ar ajunge să fie cunoscute și de noi și ar spori încrederea tinerilor în valorile românești, sprijinindu-i în propria lor devenire, stimulându-le spiritul creator și făcându-i să se și măndrească de proveniența lor, nu doar să roșească pentru faptele unor conaționali, în resemnarea de a fi români. Până la apariția unui astfel de manual, trăim într-o Românie din care mass-media ne prezintă zilnic foarte mulți oameni de succes, dar foarte puțini oameni de valoare și nu ne rămâne decât să pendulăm între mândria de a fi român și prejudecata că a fi român nu te poate face să fii prea mândru că ești român.

h. Și, dacă tot ne plângem că ne pleacă tinerii inteligenți, că românii valoroși se lasă ademeniți de Occident, nu ar fi mai simplu să găsim o cale de a valoriza realizările lor? Mă gândesc că nu e rău să se dea ca exemplu, în manualul de istorie, cariera Andreei Esca, dar nu ar fi și mai instructiv un manual sau măcar o culegere cu realizările diasporei românești în diverse domenii?!

i. Opiniile preconcepute defavorabile sînt generalizate și impuse, astfel încât Tânărul român, în căutarea identității sale între Cine sînt? și Cine suntem?, pornește în viață cu o încărcătură de prejudecăți cu care trebuie să lupte și de care trebuie să se debaraseze treptat, pentru a putea avea lejeritatea de a-și continua drumul demn și încrezător. Modele, precum cele prezentate mai sus, nu sînt de natură să socheze, dar sînt de natură să... modeleze.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

B. Citiți textul și decodeți dacă afirmațiile sunt adevărate sau false:

Despre satul românesc o vorbă celebră spune că este locul unde s-a născut veșnicia. Metafora surprinde conservatorismul lumii rurale, locul unde tradițiile, valorile și credințele se schimbă lent. Dar în ce mai crede săteanul nostru "statistic"? Un posibil răspuns îl putem găsi în *EuroBarometrul Rural 2005*, publicat de Fundația pentru o Societate Deschisă.

Privind datele, înainte să ajungem la ce *crede* săteanul, făpează lipsa lui de *încredere*. Trei locuitori din cinci spun că sătenii nu prea au încredere în oameni, și numărul lor crește la patru din cinci atunci când sînt întrebați despre încrederea în "oamenii de pe stradă". Dintre actorii satului, doctorul, profesorul și, mai ales preotul se bucură de o mare încredere, dar oamenii de afaceri, micii întreprinzători și asociațiile agricole sînt privite cu suspiciune.

De altfel, spiritul antreprenorial este în continuare străin sătenilor. Doar o zecime dintre cei intervievați spun că intenționează să-și deschidă o fermă sau o altă afacere. Procentul este similar cu cel înregistrat în urmă cu trei ani, dar numărul gospodăriilor în care există o afacere proprie a crescut cu doar patru procente, situându-se acum la 11%.

Dacă nu cred și nu se încred în inițiativa privată, sătenii noștri apreciază, în schimb, un loc de muncă stabil și, dacă se poate, la stat. 80% dintre ei ar prefera un venit mai mic asigurat, unui mai mare, dar incert. Dacă ar avea de ales, jumătate ar prefera să lucreze la stat. La țară lenea este principala cauză a sărăciei, iar opțiunile următoare se îndreaptă către lipsa de ajutor din partea statului și nedreptatea din societatea noastră. Domină opinii care spun că mai degrabă statul decât fiecare individ în parte trebuie să-și asume responsabilitatea bunăstării fiecărui, precum și cele care apreciază că diferențele între venituri ar trebui să fie mai mici, chiar dacă diferențe mai mari încurajează efortul individual. Pe ansamblu, mai mult de trei sferturi dintre cei intervievați afirmă că, pe termen lung, munca aduce, de regulă, o viață mai bună, respingând ideea că succesul este mai mult o chestiune de noroc și relații.

Experiența migrației schimbă semnificativ opinii prezentate mai sus. Luând în considerare doar subeșantionul celor care au intrat direct sau indirect (prin intermediul altui membru al gospodăriei) în contact cu străinătatea, procentul celor care au încredere în investitori, al celor care își doresc propria afacere și al celor care sunt dispuși să-și asume riscuri și responsabilități individuale, crește semnificativ, ajungând în unele cazuri chiar să se dubleze. Pe de altă parte, întrebați ce au făcut cu banii obținuți din munca în străinătate, cei mai mulți răspund că i-au folosit pentru cheltuieli curente, și-au cumpărat diverse lucruri sau și-au construit sau modernizat casa. Ne așteptăm însă ca operatorii de interviu să găsească acasă doar rudele celor plecați, și ca măcar o parte dintre aceștia din urmă, odată întorsi în țară după mai mulți ani de muncă, să facă o investiție cu banii economiști. Se poate spune că schimbarea mentalităților este accelerată de contactul cu străinătatea, dar nu trebuie să scăpăm din vedere că mai puțin de o cincime dintre românii de la sat sunt săni în această situație.

10. În opinia autorului, metafora „veșnicia s-a născut la sat” se referă la faptul că societatea rurală românească este mai degrabă imobilă și inflexibilă.

11. Oamenii de la țară nu au încredere în nimeni, mai cu seamă în oameni de afaceri, mici afaceriști și în actorii satului.

12. Numărul celor care au început o facere este de 11%, spre deosebire de acum trei ani când aceștia reprezentau o zecime.

13. Sătenii sunt de părere că un salariu mic dar sigur este mai bun decât unul mare și nesigur.

14. 50% dintre săteni ar prefera să stea și să nu lucreze, fiind leneși, deși sunt săraci.

15. Mulți săteni cred că oamenii sunt săraci pentru că nu lucrează destul.

16. Oamenii cred că bogăția fiecărui om depinde de el însuși.

17. Oamenii de la țară cred că o viață mai bună poate fi obținută prin muncă, pe termen lung, sau prin relații sau noroc, pe termen scurt.

18. Faptul că oamenii au călătorit în străinătate, i-a făcut să-și modifice felul în care văd lucrurile.

19. Mulți dintre cei care au fost plecați în străinătate cred mai mult în inițiativa particulară și investesc în propria afacere, asumându-și anumite riscuri.

20. Locuitorii de la sat au fost, în mod masiv, influențați de contactul cu străinătatea.

A. Completați spațiile libere cu cuvintele de mai jos la forma potrivită :

sarcină	prejudiciu	schilodi	degeaba	a izgoni
preocupare	vag	fătiș	dezbinat	înspăimântător
a răsfoi	a ocroti	jignit	leac	

1. mea pentru această temă - cea a pedepsei cu moartea - vine din dorința mea de găsi soluțiile cele mai bune pentru societatea în care locuiesc. Pentru a putea lua o decizie, am 2. zare, tratate de drept sau reviste de specialitate, dar informațiile pe care le-am găsit au fost destul de 3. Am avut o discuție și cu profesorul meu de drept penal, dar acesta mi-a spus 4. că nu-l interesează tema. M-am simțit 5. de atitudinea lui și am decis să cercetez problema singur pentru că eu cred că intră între 6. mele ca student la drept să fiu cât mai bine informat, în special când e vorba despre subiecte aşa de controversate, care 7. o societate. Mă uit uneori la știri și mi se pare 8. faptul că lumea pare să fie bolnavă: crinali, violatori, victime 9. pe viață. Din păcate, nu știu care ar fi 10. pentru această boală de care suferă lumea contemporană. Veți spune că pedeapsa cu moartea ar diminua rata infracționalității, dar atunci care e soluția? Nu putem doar să 11. gândul rău și să pretindem că nu există probleme. Avem sau vom avea cu toții copii pe care trebuie să îi 12. 13. ne ascundem de problemele pe care le avem. Această atitudine de indiferență va aduce grave 14. urmașilor noștri.

B. Completați textul de mai jos cu unul sau două cuvinte potrivite:

O societate 15. oamenii nu se țin de cuvânt, nu-16. respectă nici propriile vorbe și nici pe ale 33., nu poate fi decât una haotică, dominată de nesiguranță și instabilitate. O lume a neserioșilor și a șmecherilor. Plină 17. dezamăgiri și pierderi pentru cei educați să nu uite, să nu mintă și să nu însele. Ținerea cuvântului poate aduna societatea, legându-i prin încredere și bună înțelegere pe indivizii ei. Poate face comuniunea mai sigură, mai plăcută și mai simplă. Dar cuvântul de onoare, la fel 18. solidaritatea sunt sfinte și între mașoții, iar devierile se plătesc scump. În asemenea organizații importanța cuvântului și a onoarei sunt foarte mari. Societățile în care prețul cuvântului e foarte mare sunt 19. considerate imobile și convenționale. Ce soluție ar fi atunci? Nu una de mijloc, 20. oamenii trebuie să-și respecte în întregime și nu 21. pe jumătate promisiunile și contractele. Probabil însă, că nu e cazul să meargă până într-acolo încât să facă rău pentru a-22. ține cuvântul. Sacrificiile întru respectarea lui trebuie să fie discrete și nu scandaloase. Să nu depășească în mod exagerat valoarea promisiunii în sine. Poate fi aceasta o rețetă. Dar unde se găsește societatea noastră 23. punct de vedere? Unde s-a aflat în diverse momente de-24. istoriei, către ce se îndreaptă și către ce ar trebui să se îndrepte? De ce se țin țărani de 25., dar nu vorbesc de onoare? Cum de în comerț, în servicii sau în afaceri cuvântul poate să nu conteze? Ce se întâmplă 26. care se țin de cuvânt în politică? Dar 27. care nu se țin? Cum se poate minți respectând cuvântul? Ce pot pierde oamenii care cred în cuvântul altora? Sunt întrebări 28. colaboratorii noștri încearcă să răspundă în paginile ce urmează. Parol.

C. Reformulați enunțurile, folosind cuvântul dat:

29. Ai vorbit cu vreo persoană despre problemele tale de sănătate?

I-ai spus..... / cineva

30. Pentru că n-am mai rezistat, am abandonat maratonul la jumătate.

Ne..... / a rezista

31. Fata blondă este din Suedia.

Fata..... / al / care

32. Când am ajuns, am observat că Mara nu mai era acolo.

..... / pleca

33. Toți trebuie să primească o invitație.

Trimite..... / toti

34. Unii preferă jazz-ul

..... / a-i plăcea

D. Potriviți cuvintele din coloana A ci cuvintele din coloana B pentru a reface expresiile:

A

B

35. a-și bate

a. bine cu cineva

36. a abate

b. de cap

37. a trage

c. la sănătoasa

38. a o lua

d. joc de cineva

39. a se avea

e. atenția

40. a-și face

f. un pui de somn

35.

36.

37.

38.

39.

40.

EXPRIMARE SCRISĂ**25 DE PUNCTE**

- A. Scrieți un eseu argumentativ pe tema *Globalizarea în societatea contemporană*. (200 de cuvinte)
- B. Ați găsit un nou loc de muncă și trebuie să-l părăsiți pe cel actual. Scrieți o scrisoare șefului dumneavoastră, prin care vă explicați decizia. (150 de cuvinte)

ÎNTELEGERE ȘI EXPRIMARE ORALĂ**50 DE PUNCTE****ÎNTELEGERE DUPĂ AUZ****25 DE PUNCTE**

A. Ascultați interviul și decideți dacă afirmațiile sunt adevărate sau false:

- 1. Șerban Radu crede că industria cărții nu va avea de suferit de pe urma cărții pentru că oamenii vor înțelege că trebuie să investească în ei își și.
- 2. El nu crede că vor apărea schimbări foarte mari în vânzări din cauza crizei.
- 3. Din cauza faptului că au cea mai largă ofertă de carte, cei de la Cărturești nu au timp să verifice foarte atent ce pun pe rafturi.
- 4. Managerul consideră că librăria Cărturești are o comunicare bună cu clienții săi.
- 5. Librăria Cărturești angajează pe post de librari oameni cărora le place să citească.
- 6. Șerban consideră că dacă un client este mulțumit cu cartea pe care a cumpărat-o, va reveni să cumpere cinci alte cărți.
- 7. Pentru că librăria este una cu totul specială – cu ambianță plăcută și design interior plăcut – cărțile sunt puțin mai scumpe decât în altă parte, în special albumele de artă și cărțile de mari dimensiuni.
- 8. Librăria Cărturești nu este o afacere pentru că tot profitul e reinvestit îm proiecte social-culturale.
- 9. Librăria își propune să ajute publicul căruia i se adresează să fie mai activ în viața comunității.
- 10. Șerban Radu este de părere că banii nu ar trebui să joace un rol primordial, nici chiar într-o afacere.

C. Asultați următoarea cronică de spectacol. Completați spațiile libere cu informațiile care lipsesc.

11. Spectacolul „Noi” este o [] de inteligență și umor.
12. Actorii din trupa lui Dan puric sunt alții decât cei din vechea echipă, dar au păstrat multe din [].
13. Spectacolul este alcătuit din multe secvențe [], fiind o formă interesantă de divertisment.
14. Umorul practicat de această trupă de teatru este [] recurrent și liric.
15. Spectacolul a fost realizat cu resurse minime și cu [].
16. „Noi” este un spectacol ecologic, un protest alb într-o [].
17. Spectacolul este unul cu [], dar și scene în plus, prea codificate și greu de înțeles.
18. „Noi” este un spectacol unitar, dar puțin prea lung, iar fenomenul de diluare cusăturii.
[]
19. Dan Puric a lăsat [] actorilor-regizori.
20. La trupa veche se simțea dominația mecanismului, actorii te [] ca o armată.

EXPRIMARE ORALĂ

25 DE PUNCTE

A. Conversație dirijată

B. Monolog

Asultați următoarea înregistrare și exprimați-vă punctul de vedere în legătură cu subiectul prezentat.

Texte audio:

A. «Nu am pornit de la ideea de business» - interviu cu *Şerban RADU*, manager al reţelei de librării *Cărtureşti* –

În ce măsură e afectată industria cărții, de criza financiară?

Sigur că suntem afectați cu toții. Vrem, nu vrem, trăim într-o lume în care suntem conectați cu toții la ce se petrece în jurul nostru. În ceea ce ne privește, știm că o parte dintre clienții noștri ar putea fi afectați de criza financiară: unii dintre ei câștigă mai puțin și atunci și disponibilitatea lor (financiară) de a cumpăra produse non-alimentare (de exemplu, cărți) ar putea să scadă. Dar nu cred că vor fi scăderi majore de vânzări. Avem nevoie de cărți, mai ales în această perioadă de criză. Avem nevoie de înțelepciune. Pentru că, într-o asemenea criză, în orice îți-ai investi timpul sau banii, va aduce mult mai puțin „profit“ decât în perioade stabile sau prospere. Singura investiție sigură într-o asemenea perioadă este aceea în tine însuți.

Cum se aleg produsele care intră în librării? Există niște criterii?

Miza noastră e să avem cele mai bune creații din fiecare domeniu. E foarte multă muncă de cercetare aici, un efort la care participă mai toată echipa Cărturești. Chiar dacă avem cea mai largă ofertă nu înseamnă că punem orice pe rafturi. Recunosc, mai există și rateuri, mai scapă câteodată cărți neverificate, cărți cu anumite lipsuri... Dar comunicăm și cu clienții. Norocul nostru e să îi avem drept mușterii pe cititorii cu discernământ.

Chiar așa: cine sunt clienții dvs.?

Mi-e greu să le fac un profil. Dar în mod sigur, sunt oameni cu spirit critic. Evident, ne și spun ce le place și ce nu le place la Cărturești. Și ne fac recomandări. Așa că învățăm nu doar din cărți și din cercetări, ci și de la clienții noștri. Acest feedback ne e foarte util.

Dacă publicul e atât de inteligent înseamnă că e nevoie și de librari pe măsură. Cum vă instruți personalul?

Nu există o formulă perfectă. Încă nu știm cum am putea să-i învățăm pe librari să le facă clienților recomandarea perfectă. Dar tindem către asta. Ne dorim să comunicăm cît mai bine aspectele esențiale despre cărțile noastre. Încercăm să ne alegem colegii în felul acesta. Căutăm oameni cu drag de carte, de bunuri culturale de calitate. Unii dintre ei sunt chiar foști clienți de-ași noștri. Sunt oameni care trăiesc printre cărți, le place să citească și vor să-i ajute și pe alții să descopere. Aș mai adăuga ceva: misiunea librărilor nu e să vândă cu orice preț, ci să găsească pentru client acea carte care i se potrivește. Principiul nostru e că mai bine pleacă un client cu o carte care îi trebuie, decât cu cinci care nu îi trebuie. Pentru că pe acelea n-o să le citească cu placere, și atunci se lasă de sportul ăsta... În schimb, dacă se bucură de ce a cumpărat, se îmbogățește și, probabil, o să mai vină și altă dată.

Am văzut în librăriile Cărturești cărți foarte scumpe, albume ilustrate, ediții de lux. Există clientelă specifică pentru așa ceva?

O mică precizare: cărțile noastre sunt la prețul corect, recomandat de editură. Noi vindem cărțile la același preț cu care se vând la o tarabă oarecare din oraș. Spun asta pentru că mulți au impresia că sunt mai scumpe decât în altă parte. Suntem victime ale propriului nostru succes: mediul plăcut din librărie, design-ul interior, ambianța, toate acestea au indus oamenilor prezumția că am fi o librărie scumpă. Pe de altă parte, există, într-adevăr, cărți scumpe. Ele costă mult pentru că producția lor e costisitoare: sunt albume de artă, cărți de mari dimensiuni, publicații tipărite pe un anume tip de hîrtie; apoi există cărți de specialitate, concepute de cercetători și tipărite în tiraje limitate – deci costurile trebuie acoperite de un număr restrâns de beneficiari. Aceste cărți sunt destinate unui public specializat, care le va cumpăra ca pe niște instrumente de lucru.

Cât e business și cît e implicare culturală la Cărturești?

Cărturești e în primul rând un proiect social și cultural, business-ul e doar o unealtă. Desigur, Cărturești trebuie să funcționeze rentabil, eficient, să plătească taxele și creditele, să arate că produsul cultural poate concura cu hamburger-ul sau cu mașina de lux fără stipendii, într-un mod etic, fără a apela la tehnici de manipulare și de marketing. Și să reinvestească fiecare leu cu care ne votează publicul (la

urne votăm o dată la patru ani, dar cu banii putem vota în fiecare zi valorile în care credem). De pildă, noi am salvat de la demolare o casă veche și frumoasă din spatele librăriei de pe Magheru (pe strada Arthur Verona). În loc de un schelet de clădire de birouri, am transformat în librărie o parte a acestei case. Un procent din vânzările de până acum și din cele din următoarii mulți ani se întoarce către public în această formă. Ce ne-am dorit noi a fost să facem un spațiu public mai bun în cetatea mai mare în care trăim, un forum care să fie guvernat de alte reguli decât cele care predomină. Ne enervează lipsa de politețe? Ne indignă treaba făcută de măntuială? Ne scoate din minti delăsarea? Hai să vedem ce și cum putem schimba noi. Până la urmă, fiecare e responsabil, fiecare poate schimba câte ceva. Se poate începe chiar de la nivelul unei mici companii.

Se pot face afaceri cu bun-simt? Poți obține profit respectând niște reguli pe care mulți (concurența) nu le respectă? Win-win e un termen aplicabil?

Nu am pornit de la ideea de business. Fundamental în proiectul Cărturești nu e profitul. Pornind „afacerea“ de la acest principiu, pot să vă spun că da, se pot face afaceri cu bun-simt. E mai greu, dar se poate. Dovadă e că rezistăm, ba chiar și câștigăm. Una peste alta, la sfârșitul zilei eşti mai mulțumit aşa.

Dacă ne-am gândi serios la ce ne-a îmbogățit cu adevărat, ne-am da seama că banii nu au avut un rol atât de important. Ce rămâne, ce-ți aduci aminte cu drag după ani de zile – ce ți-ai cumpărat cu banii câștigați? Mai degrabă relații cu prietenii, legăturile amoroase, cărți pe care le-ai descoperit, o melodie care ne-a emoționat, zâmbetul unui copil... Ești mai câștigat, ca om, dacă faci ceva integrat etic, spiritual.

a consegnat Matei MARTIN

B.

Teatru-dans și pantomimă în noua producție a trupei lui Dan Puric. Spectacolul „Noi“, al companiei de teatru „Passe Partout DP“, este o captivantă demonstrație de inteligență, umor și sensibilitate.

Trupa lui Dan Puric este cu totul schimbată, față de formula care umplea sălile cu „Made in Romania“, „Costumele“, „Hic sunt Leones“, dar preia multe din reflexele foștilor compoziții.

Există aceeași dorință de a transmite totul prin pantomimă, muzică și dans. Compus din zeci de secvențe aleatorii, spectacolul „Noi“ este o formă inventivă de divertisment, în care ironia face regulile jocului. Umorul este domolit, recurrent, de pasaje cu puternică încărcătură lirică.

Spectacolul reduce la absurd critica teatrală din România, talk-show-urile inepțe, semnalează problemele cuplurilor moderne sau falsa comunicare în societate și ar putea fi un foarte bun show de televiziune, datorită scenelor scurte și percutante.

Publicul a explodat, la final, eliberându-se, prin aplauze, de toată tensiunea pozitivă acumulată în două ore. Este admirabil, însă, ce s-a putut face cu mijloace minime și un buget austero, câtă improvizație a putut încăpea pe cm², în absența tehnologiei! Un spectacol „ecologic“, ca un protest alb într-o lume cenușie, în care ideile sunt adevărate efecte speciale.

Spectacolul are mare priză la public și multe reușite, dar și scene în surplus, prea codificate și care rămân neînțelese. „Noi“ ar trebui să treacă prin același proces sănătos de sintetizare ca și „Don Quijote“, jucat pe scena Teatrului Național din București.

„Noi“ este un spectacol unitar și prudent, în care se simte lipsa unui creier care ar fi trebuit să-l scurteze cu cel puțin 20%, pentru a reține doar cele mai bune elemente. Fenomenul de diluare periclităza acuratețea cusăturii.

Montarea nu aparține unei singure persoane, întreaga echipă semnând și regia. Dan Puric a fost doar la câteva repetiții, dar le-a lăsat mâna liberă regizorilor-actori. Le-a permis să reușească (sunt scene care copleșesc prin candoare și ingeniozitate), dar să se și călească prin greșeală.

Apoi, chiar dacă sunt 23 de artiști, sunt puține momente în care izbucnește forța conglomeratului. La trupa veche se simtea dominația mecanismului - când urcau toți actorii pe scenă te cotropeau ca o armată. În producția „Noi“ au lipsit tocmai delicioasele momente de dans sincronizat, care au făcut trupa celebră.

Text pentru proba orală

Ce este eutanasia?

Eutanasia provine din limba greacă, de la cuvântul *euthanasia*, « eu » - bine, « Thanatos » – moarte, însemnând “moarte frumoasă” sau ușoara. Eutanasia este acțiunea prin care, într-un mod nedureros, se suprimă viața unei persoane a cărei suferință grea și prelungită, este considerată iremediabilă. Hotărârea de a recurge la această metodă, poate aparține bolnavului, rudelor sau medicului, având la baza compasiunea sau mila față de persoana care suferă.

Conform religiei, dreptul de ridicare a vieții omului aparține exclusiv lui Dumnezeu, ca Unul care ne-a creat, și nicio persoană nu are dreptul de a suprima viața altuia sau pe cea proprie. Biserica nu admite eutanasia, deoarece ea înseamnă ucidere sau sinucidere.

Totodată eutanasia încalcă și "Drepturile omului". În articolul 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului se spune că "orice ființă umană are dreptul la viață." iar în Convenția pentru protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale este accentuat faptul că "moartea nu poate fi aplicată în mod intenționat." (artic. 2.1)

Cheile

Înțelegerea textului scris

- A. 1. c 2. a 3. e 4. b 5. d 6. i 7. f 8. h 9. g
B. 10. A 11. F 12. F 13. A 14. F 15. A 16. F 17. F 18. A 19. A 20. F

Gramatică și vocabular

- A. 1. preocuparea 2. răsfoit 3. vagi 4. față 5. jignit 6. sarcinile 7. dezbină 8. însășimântător 9. schilodite 10. leacul 11. izgonim 12. ocrotim 13. degeaba 14. prejudicii
B. 15. în care 16. -și 17. de 18. ca 19. adesea / uneori / etc. 20. fiindcă / deoarece / pentru că 21. numai 22. -și 23. din acest 24. ale 25. cuvânt 26. cu cei 27. cu cei 28. la care
C. 29. I-ai spus cuiva despre... 30. Nemairezistând... 31. Fata al cărei păr este blond este din Suedia. 32. ... Mara plecase. 33. Trimit tuturor o invitație. 34. Unora le place jazz-ul.
D. 35. d 36. e 37. f 38. c 39. a 40. b.

Înțelegere după auz

- A. 1. A 2. A 3. F 4. A 5. A 6. F 7. F 8. F 9. A 10. A
B. 11. captivantă demonstrație 12. reflexele foștilor compoñenți 13. aleatorii 14. domolit
15. un buget austero 16. lume cenușie 17. priză la public 18. periclitează acuratețea 19. mână liberă 20. cotropeau.